

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi március hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a testi sértés büntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 7.B.185/2008/13. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 3.600 (háromezer-hatszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott felmentése miatt, büntetőjogi felelősségének a megállapítása érdekében az ügyész jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján e fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn és az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot - a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól: az a rendelkezésre álló adatok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

A bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le, anélkül tehát, hogy az ügy érdemi elbírálását akadályozó hibát vétett volna. Helytállóan ismerte fel a törvényesen beszerezhető bizonyítékok tartalmi ellentmondásait, azokat a körülményeket, melyek a történeti események minden részletre kiterjedő felderítését jelentős mértékben megnehezítették, illetve

korlátozták. Olyannyira, hogy a vád tárgyává tett cselekményt érintően éppen a legfontosabb kérdésekben nem lehetett megnyugtatóan állást foglalni.

Ez döntően a sértett nehezen követhető, ellentétes tényállításaira volt visszavezethető. Így elsősorban arra, hogy a különböző időpontokban fogatosított kihallgatásai alkalmával mindig lényegesen eltérő vallomást tett, annak következetes hangsúlyozásával azonban, hogy súlyos fokú leittasodása miatt sem képes az események egészére visszaemlékezni. Ezzel, illetve a vádlotthoz fűződő élettársi kapcsolatával magyarázhatóan a jobb oldali homloküreg elülső falának benyomatos törését előbb véletlen balesetként igyekezett feltüntetni, majd egy másik alkalommal már úgy, mintha azt ismeretlen támadók bántalmazása folytán szenvedte volna el.

További nehézséget okozott az is, hogy a történéseknek kívülálló szemlélője nem volt, a cselekmény helyszínén - egy bontás alatt álló, őrizetlen épületben - a vádlott és a sértett személyén kívül az éjszakai órákban más nem tartózkodott. Így a Be.119.§ (1) bekezdése szerinti szemle adatai alapján mindössze annak megállapítására nyílt lehetőség, hogy a sértett fejsérülése a pokróccal eltakart ajtónyílású helyiségben keletkezhetett, azon a helyen, ahol a földre terített ágyneműk vérrel szennyeződtek. Itt ugyanis, a takarón és a párnán nagyobb mennyiségben vérnyomok maradtak hátra, cseppenéses formában egészen a kijáratig.

A szóban forgó személyek közreműködésének a hiánya kizárta a további részletek feltárásának a lehetőségét. Mindenekelőtt azt, hogy a közvetlen előzményeket érintően vizsgálni lehessen az ittas sértett - esetlegesen védekezésre okot adó - magatartását, majd a kemény tárggyal történő tettelegesség pontos lefolyását. Ez utóbbi annál is inkább kivitelezhetetlennek mutatkozott, mivel az elkövetés eszköze - a helyszín jellegzetességeire is figyelemmel - nem került elő.

A nyomozó hatóság tagjaként eljáró **tanú1**, **tanú2** és **tanú3** vallomása csak szűk körben volt értékelhető, döntően olyan mozzanatokra vonatkozóan, amelyek az ügy felderítését nem vitték előre. A készenléti ügyeleti szolgálat értesítésének az időpontja, valamint a rendőri intézkedés végrehajtásának a módja semmiféle támpontot nem nyújtott a tényállás tisztázásakor, míg az, hogy az idegklinikára szállított sértett - a kórházban történő adatgyűjtés során - az őt felkereső rendőröknek mit mondott, bizonyítékként nem vehető figyelembe.

Nem ismert ugyanis ez utóbbi bizonyíték beszerzésének a törvényessége, így leginkább az, hogy a sértettet - kikérdezése előtt - figyelmeztették-e a Be.82.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti mentességi jogára, a vallomástétel megtagadásának a lehetőségére. A válaszairól, azok tartalmáról mindössze jelentés készült, olyan - a Be.166.§ (2) és (3) bekezdéseinek megfelelő - jegyzőkönyv már nem, amely alapján az eljárási szabályok maradéktalan megtartását kellő biztonsággal ellenőrizni lehetett volna.

A hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárás egyedül dr.K. Z. traumatológus kihallgatásával lenne bővíthető. Végül soron annak rögzítésével, hogy az erősen ittas sértett a kezelőorvosának milyen magyarázatot adott a homloküreg hátsó falára is kiterjedő fejsebére. Éppen arra a részletre, amelyet a jelen ügyben a legtöbb ellentmondás terhelt.

Helyesen járt tehát el az elsőfokú bíróság, amikor vádlottat a Btk.170.§ (1) bekezdésében meghatározott és az (5) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés bűntettének a vádja alól a Be.331.§ (1) bekezdése alapján - figyelemmel a Be.6.§ (3) bekezdés b) pontjának I. fordulatára - felmentette.

Következésképpen az ezt sérelmező fellebbezés megalapozatlannak bizonyult.

Törvényes a bűnjelekről történő rendelkezés is.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság - a Be.371.§ (1) bekezdésében írtak szerint - az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget - a Be 381.§ (1) bekezdése, illetve a Be.339.§ (1) bekezdése alapján - az állam viseli.

P é c s, 2009. március 27.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 7.B.185/2008/13. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.33/2009/4. számú végzése folytán a 2009. évi március hó 27. napján jogerőre emelkedett.

Dr.Krémer László s.k.
a tanács elnöke